

tror, det ærede Medlem udmalede et Billede af 500 Arbejdere, der blev arbejdsløse. Men hvis Fabrikken blev ved at eksistere, blev de jo ikke arbejdsløse. Jeg tror derfor, jeg har Ret til at citere det ærede Medlem saaledes, som jeg har gjort. Det er ganske vist ud af Hovedet, for jeg har ikke set Talen i Rigsdagstidende, men jeg tror, jeg har Ret til at citere ham saaledes.

Endvidere sagde det ærede Medlem, at han vidste med Vished, at hvis Fabrikken ophørte, vilde vi komme til at betale Indlandspris for de Produkter, som den tyske Staaltrust leverer her. Jeg er nu tilbøjelig til at tro, at den Vished, hvormed det ærede Medlem ved dette, er den, han har faaet ved at læse Fabrikkens Anbringende. Det staar ganske vist i Fabrikkens Andragende, men derfor er det ikke aldeles givet. Maaske vide Fabrikkerne ikke, hvad den tyske Staaltrust vil gøre i saa Henseende. Det ærede Medlems Frygt for, at Fabrikken ikke skulde kunne eksistere, belyses nu ved det mærkelige Tilfælde, at netop i disse Dage, ja endog samme Dag, som Toldudvalgets Betænkning fremkom, af hvilken det fremgaar, at Toldudvalget lige saa lidt som Ministeren har villet foreslaa nogen Told paa Traaden, bekendtgør Nordisk Kabel- og Traadfabrik, at den agter at udvide sin Aktiekapital til 2 Mill. Kr.; blandt Fabrikkens senere Udvidelser maa nævnes Overtagelsen af Frederiksværk Valseværk, men desuden bygger Selskabet for Tiden en Fabrik paa Fabriksvej ude paa Frederiksberg. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar man med Vished ved, at hele Fabrikationen maa reduceres, vil man hverken udvide Aktiekapitalen eller bygge en ny, stor Fabrik.

I øvrigt er dette Spørgsmaal om Told paa Traad et af dem, som jeg villig skal indrømme, at jeg har haft til alvorlig Overvejelse. Der har jo tidligere været Told paa Traad, og skønt det er en Vare, der efter sin Beskaffenhed burde være toldfri, saa kan det være, at det vilde ramme lidt haardt her. Men jeg har endnu ikke ment, at Overvejelserne kunde føre til at foreslaa bestemt nogen Toldsats. Jeg skal imidlertid gerne fortsætte mine Overvejelser til tredje Behandling. Men det bliver unægtelig lettere at komme til et imødekommende Resultat, naar der tales lidt mere roligt om Tingene, end naar der altid tales om disse Fabrikker, som ikke kunne eksistere, som maa standse, om disse Arbejdere, som blive arbejdsløse,

og naar man i det hele taget fremsætter alle disse stærke Paastande, der ikke altid vise sig at stemme med de virkelige Forhold.

Det ærede Medlem talte i sin lange Tale i øvrigt meget om Bureaulærdom og Stuevisdom. Jeg synes, at det ærede Medlem ikke skulde kaste med Sten, naar han selv bor under Glastag. Jeg har hørt megen Toldtale i mit Liv, men jeg synes ærligt talt, at jeg sjældent har hørt nogen Toldtale, der smagte saa meget af Stuevisdom og Katedervisdom som det ærede Medlems Foredrag. Det mindede i meget om de Teorier, som tyske Docenter docerede fra deres Katedre for 10—20 Aar siden. Det forekommer mig, at det er ganske det, man har læst i sin Ungdom dernede fra, almindelige halvfilosofiske, halvøkonomiske Betragtninger, som jeg egentlig ikke tror ere videre fremmende for en Toldbehandling, og jeg tror ogsaa, at den Visdom direkte importeret til Danmark er ganske unyttig for vor Toldlov. Men jeg vil end yderligere sige det: Der hører i Virkeligheden ogsaa en ret enestaaende Mangel paa Virkelighedssans til for at tro, at det i det Herrens Aar 1907 virkelig skulde være muligt at drive Danmark yderligere over i Industriprotektionismen. Hvis man har Sans for de virkelige Forhold her i Landet, maa man kunne sige sig selv, at dette ligger udenfor Mulighedernes Række, at inklade sig derpaa er i Virkeligheden at stille sig udenfor det politiske Arbejdes Kreds. Gud bevares, man kan sværme for Beskyttelse, saa meget man vil, man kan læse Beskyttelses-Paradis-Fantasier, som man jo har dem, ligesom man kan læse for Eksempel Rudyard Kipling eller Oscar Wilde eller andre fantastiske Skildrere. Men naar Spørgsmaalet er om, hvorledes man skal lovgive her i Danmark, ligger dette udenfor det, man kan drage ind her. Vi have i Øjeblikket her i Danmark et Landbrug, der har staaet Kampen igennem i Konkurrencen paa Udlandets Marked, som nu befinder sig i god Udvikling ad den rette Vej, og hvor der gives Plads til flere og flere Mennesker. Dette Landbrug har klaret sig under Frihandelen og ønsker ikke at komme ind under noget andet. Tror man det virkelig muligt, at dette Landbrug skulde gaa hen og udlevere vort Land yderligere til Industriprotektionisme? Det er der dog ikke Tale om; der er kun Tale om at naa en Toldlov ved at gøre et Skridt bort fra Protektionismen, det, vi kunne trække Tov om, er, hvor stort eller lille dette